

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПЪТЯТ ПРЕЗ ЗАВЕСАТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението със завесата на плътта	7
2. Видението със Завесата на Христос	11
3. Златната кадилница на Завета	19
4. Ковчегът на Завета.....	24
5. Плочите на Завета.....	31

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи мой приятелю!

Паднал на колене пред Господа и Спасителя Исус аз сега се моля Той да простре ръка към сърцето ти и да освети съвършено душата ти. Паднал на колене пред Начинателя и Усъвършителя на нашата вяра аз сега се моля словото на тази книга да се влее като пълноводен поток в сърцето ти.

Защото ако Библията ни нарича **“растения на правдата”**, то какво друго да ни е нужно освен живите води на Святия Дух? Какво друго да ни е нужно, освен съвършена сигурност и непоклонимо убеждение, че сме предали душите и сърцата си на Небесния Цар и Той наистина царува в живота ни?

Блажени и Свети онези, които имат чудесните свидетелства на едно здраво ходене и пребъждане с Бога. Блажени и Свети всички, които са повдигнали главите си и очите им не искат да се взират в нищо друго, освен в Небето. Блажени и Свети християните, които нито за миг не са забравили как ангели Господни заявиха на човеците:

“Галилеяни, защо стоите та гледате към Небето? Тоя Исус, Който се възнесе от вас на Небето, така ще дойде както Го видяхте да отива на Небето...”¹

Можеш ли да си представиш това, скъпи ми братко? Можеш ли да разбереш какво им беше на онези очевидци на Христовата Слава?

Те са стояли и гледали как силуетът на Спасителя се е издигал нагоре и нагоре, докато се е превърнал в малка точица и накрая и тя самата се е скрила в неизследимо високите небеса. Но ето, че онези светли пратеници на Отца са отворили устата си, за да дадат на човеците една съвършена надежда. Надежда, която никога не е била разбрана напълно. Надежда, която е била ограбена от тесногръдие и бездушие. Надежда, която е била убита от човешката мярка за безизходица и трагизъм. Понеже Божият Син се е издигал високо, а човеците са оставали долу. Божият Син е отивал в селенията на Отца Си, а те са нямали нито ум, нито представа как отсега нататък ще общуват с Него...

¹ (Деяния 1:11)

Ето затова ми е думата. Защото днес Господ Исус е не просто невидим. Той е станал нереален за много души и сърца. Той е отишъл горе, докато те са останали долу. И с това оставане са изгубили най-големия дар за всички човеци на всяко време и място:

Дарът да пребъдваш в Исус и Той да пребъдва в теб!

Когато моят Господ и Спасител посети сърцето ми и ми даде Дух на размишление и вдъхновение, Той първо ме накара да почувствам колко нищожна и обречена е човешката природа. Аз трябваше дни наред да наблюдавам с един по-различен поглед цялото битие и човеците, пленени в него. А Господ все така не ми даваше помазанието и вдъхновението за написването на тази книга. Напротив - подбуждаше духа ми да наблюдавам човешкото битие. Тогава този стих от "Деяния на Апостолите" стана твърде скъпоценен за сърцето ми. Той беше като имане, скрито в нива. И аз се опитвах да го изкопая. Опитвах се да разбера какво всъщност беше насърчението на Небесните ангели.

Та нали в крайна сметка Христос си отиваше от човешкото битие?

Но ангелите заявяваха, че Божият Син, Който се възнесе от човеците на Небето, така ще дойде, както те Го виждаха да отива към Небето... В следващия миг вече виждах как тези вдъхновени хора побързаха да отидат в Ерусалим, да намерят къщата на Христовите Апостоли и да останат при тях, за да пребъдват в тяхната молитва и общение до самия ден на Петдесятница...

Какво се беше случило всъщност? И как очевидците на Христовото възнесение разбраха думите на ангелите? Не бяха ли подсетени с божествената мъдрост на Отца, че самото идване на Христос в живота им ще е равносилно на едно ново възнесение? **"Тоя Исус, Който се възнесе от вас на Небето, така ще дойде (при вас) както Го видяхте да отива на Небето..."**

Именно така щеше да дойде Христос в живота им - с издигане на самите тях към Небето!

Защото всеки, който е повярвал в Него и е предал сърцето си в прободените Му ръце, непременно преживява едно възнесение с Царя на Сион, за да живее завинаги с Него в небесните места.

Но дали всички са разбрали дълбокото в посланието на Небесните пратеници? Дали всички отидоха да живеят с Исус и Той ги възнесе в Славната свобода на Божиите чеда? Дали това най-благословено и чисто Небесно послание стана основен предмет на вярата?

Трябва да ти кажа, скъпи ми приятелю, че трагедията на последните поколения християни стана пълна по една единствена причина:

Те искаха, искат и ще искат Христос да дойде в тяхното битие, а не те да отидат в Битието на Христос!

Това не е игра на думи, но съдбоносна истина, която предопределя сетнината на всяка вяра. Защото където има вяра, там има Завет. А където има Завет, там има спазване на Завета. Не можеш да употребиш вярата си, ако тя не е в съгласие със Завета на Бога. А този Завет те учи, че като повярвал ти си ново създание, на което Сам Отец е дал ново битие - Битието на Пътя, Истината и Живота.

Когато Исус ме докосна и вдъхнови да гледам с Неговите очи, тогава аз видях как множества от човеци биваха спирани от една завеса. Тя стоеше между Небето и земята и не позволяваше на никой от земята да се качи към Небето и на никой от Небето да слезе към земята. Тя просто разделяше не само два свята, но две различни съдби, както и две различни поколения. Докато очите на сърцето ми гледаха на това ужасно разделение, аз усетих как чрезмерна скръб се опитва да ме задуши. И тогава заплаках пред Исус, като паднах на коленете си и Му се молех с думите:

“Господи мой! Каква е тази завеса, която разделя Небето от земята? И знаят ли тези, които стоят под завесата, на самата земя, че животът им е обречен? Знаят ли, че Ти липсваш от съдбите им? Знаят ли те колко е пусто битието без Теб?”

А Исус ми каза:

“Аз дълго подготвих сърцето ти за тази книга. Защото в нея Господ твоят Бог ще разкрие на братята и сестрите Си как да дойдат в Неговото Битие, а не да стоят в своето. Тази завеса винаги е стояла между Небето и земята. Поради тази завеса земните човеци мислят за земното и харесват битието си. Те просто никога не са

имали шанса да видят алтернативата на живота си. Техните пориви и мечти са стигали само до повърхността на завесата, а след това са рикоширали обратно в съдбите им. Те просто никога не са знаели, нито им е било благовестено, че Аз дойдох, за да разкъсам тази завеса и да дам на човешките чеда едно ново битие и една нова завеса. Човешките чеда винаги са били зрители на спектакли, които лукавият е режисирал и изигравал пред тази завеса. Ето защо в умовете на мнозината тази завеса не е преграда, но измамно е наложена като Небесен Простор, тъй щото даже и в греховете си и мерзостите си човеците да са щастливи, че вършат волята на измислените си богове. Затова нека сега ти покажа тази завеса отблизо, за да могат да се видят всички, които пребъдват под нея. Само така те ще намерят сила да се покаят и да извикат към Мен...”

След последните Си думи моят Господ докосна с ръка главата ми и само след миг аз се намерих под самата завеса...

Моля те да се намериш със смирен и кротък дух пред Лицето на Бога. За да имаш онази прекрасна привилегия на покаяние, освобождение и възнесение в Битието на Бога, каквато някога я прогласиха в “Деянията” небесните пратеници. Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗАВЕСАТА НА ПЛЪТТА

Братко мой! Ако все още ти е трудно да налучкаш прицела на тази книга, то имай търпението да прочетеш тази глава, а и всички други глави след нея. Защото цялата книга ще говори за две съдбоносни насоки. Насоките на възхода и падението. Възход, свързан със завеса, и падение, което винаги стои под завеса. Ти съвсем скоро ще разбереш всичко това и ще ти стане ясно защо Исус не идва в битието на хората, но хората трябва да отидат в Битието на Исус.

Сега нека ти разкрия непосредствените впечатления, които разкриваше самото видение, дадено ми от Спасителя. Аз стоях сред множества от хора и държах ръката на Господ. Имах разбирането, положено от Него в сърцето ми, че никой от тези множества хора не забелязва нито мен, нито Исус. Просто самото видение ми се даваше, за да разбере колко голямо е падението и колко обречена съдбата на плътските хора.

Ето думите, които моят Господ ми каза, когато двамата с Него влязохме под самата завеса:

“Стефане, това е завесата на плътта. Тя държи под властта си всички, които са земни и не искат да се разделят със земното. Затова наблюдавай какво вършат самите пленници на завесата...”

След думите на Господ вниманието ми бе насочено към самите хора. Тогава забелязах, че те вдигаха поглед към завесата, а в собствените им зеници тази завеса не се отразяваше като тъмна и черна пелена, каквато бе всъщност, но като синьо небе с бели облачета. Хората, в чиито очи измамата на дявола беше пълна, вдигаха главите си нагоре и викаха:

“Ние имаме високи цели и идеали. Ние имаме възвишени стремежи и възжелания. Ние имаме неограничена свобода на идеи и възможности...”

Думите им явно, че служеха за мощен катализатор на самочувствието им. И тогава забелязах, че те започваха да издигат около себе си строежи от камъни, може би нещо като малки Вавилонски кули. А след като вдигаха няколко етажа, отново се споглеждаха, вдигаха ръце за поздрав и шумно се биеха в гърдите, за да привлекат около себе си поклонници и зяпачи. На практика се получаваше така, че всеки от строителите се биеше за

повече поклонници и хора, които да повярват в строежа му. И понеже за множествата гледката беше твърде ефективна, а пък и повечето си нямаха такива строежи, то и затова около самите строители кипеше невероятна кампания за овластяване. Така кулите ставаха все по-високи и по-високи и в един момент аз си мислех, че ще пробият завесата. Но стана нещо неочаквано. Около самата завеса се появиха мощни демонични началници, които като развяваха тъмните си крила, вдигнаха завесата още по-нагоре и образно казано - осигуриха още по-голям фронт за работа. Тогава Господ ми каза:

“Гледай и запомни всичко, което се върши тука. Защото тези строители са посочени от дявола, за да работят за царството му. Колкото повече лукавият ги поощрява, толкова по-ненаситни стават строителните им амбиции. И тук, действа в пълна сила стихът от “Притчи”:

“Имотът на богатия е укрепен град за него, и той е висока стена във въображението му...”²

Изобщо знай, че самата завеса е не нещо друго, но силата на плътската измама и въображение. Понеже завесата на плътта всякога би искала да държи в себе си всички свои пленници. Тя не може да им предложи Небето. Но тя може да им даде изобилно въображение за Небето. Тя не може да им даде Спасение. Но тя може да ги накара да си въобразяват, че са спасени. Тя никога не може да извърши Божията Воля, понеже Святият Дух се противи на плътта и плътта - на Святия Дух. Но тя може ефективно да измами мнозина, като сътвори в умовете им измамни образи, които в пълна степен свидетелстват за силата на въображението...”

“Господи, ако правилно съм Те разбрал, силата на греха и измамата се закрепяват с въображение...”

“Точно така, момчето Ми. Въображението е бягството на ума под завесата на плътта. Понеже когато този ум бъде смутен, че Господ иска от всички ви да се отречете от себе си и да вдигнете кръста си, за да Го следвате, то тогава единственото спасително

² (Притчи 18:11)

място за плътския ум е въображението. Там той необезпокояван може да си въобразява всичко, което иска, само и само да си остане под тази завеса. И ако ти свеждаш нещата само до отделния човек, то пак това не е пълната трагедия на плътската завеса. Защото не е страшно това, че плътският човек живее плътски, без някога да е познал Истината.

“Ако бяхте слепи, не бихте имали грях...”³

Но истински страшно е, когато изповядваш, че си Ме приел за Господ, а останеш да живееш под тази завеса и наричаш плътските си помисли “помазание” и плътския си грях “стоене в Бога”. Затова и тези строители, които видя тук, са твърде уверени в спасението си. Те не просто си въобразяват, че са спасени. Те стигат по-далеч в нечестието си, понеже тръгват да “спасяват” и други като тях. Те сочат с ръка черната и плътна завеса, викат “Алелуя” от амвоните си и си вярват, че виждат Небето. Затова на тях Господ ще наложи като съдба писаното:

“...но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава...”⁴

Сега разбираш ли, че нямаш никакъв шанс да поканиш Господ да живее живота на греха в сърцето ти?

Той винаги ще те вижда под завесата на плътта и ще те призовава да я напуснеш. Той няма да дойде в твоето битие. Но ти трябва да отидеш в Неговото Битие. Защото Господ твойт Бог е Свят Бог и у Него няма никаква тъмнина, нито сянка от промяна. И утре, в Деня на Страшния съд, никой няма да има оправдание пред Него, че е предпочел живота на греха, вместо Пътя към Святостта. Защото Аз ви оставих не просто Моя Завет, но Пътят, Истината и Животът. Ако някой е решил в сърцето си, че може да дойде при Мене, като търси път през завесата на плътта, то такъв нека знае, че тленното не наследява нетлението и път до Мен през завесата на плътта няма. Но има една друга завеса, за която ще ти говоря. Защото тя е Завесата на Моя Завет. И всеки, който Ме обича и иска

³ (Йоан 9:41)

⁴ (Йоан 9:41)

да върви по Моя Път, непременно ще заживее в Моето Битие, за да види Моята Завеса...”

След последните Си думи Господ направи видението с плътската завеса да се прекрати и тогава Святият Дух нахлу със Сила в сърцето ми, а Заветът на моя Спасител заприлича на огърлица от Небесни бисери при досега с които разбирах колко малко съм познавал Бога на спасението си. Моля те, вземи бисерите, които сега Исус ще ти даде в протегнатите Си длани, за да отидеш наистина в Неговото Битие, при Неговата Завеса, при Новия и Живия Път, Който Той е открил за нас. Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО СЪС ЗАВЕСАТА НА ХРИСТОС

Братко мой! Аз съм убеден, че когато някой бъде воден от Господа, то в свидетелствата на такъв човек непременно ще има резки амплитуди. Защото колкото по-свято и чисто е Небето, толкова по-мръсен и отровен е светът, който лежи в лукавия. Няма такова златно сечение, където да вземеш малко от Бога и малко от дявола, за да се успокояваш, че си спасен. А ако такова сечение има, то е резултат от всички заблуди и фалшиви доктрини, които дяволът е вкарал в Храма на Живия Бог.

Аз няма веднага да ти разкрия видението със Завесата на Христос, преди да ти покажа в каква тотална мерзост са затънали последните поколения от тщеславни църкви. Защото при тях дяволът е направил завесата на плътта толкова убедителна и с такъв фалшив блясък, щото за мнозина грабването е едва ли не банален протокол, който да потвърди и без това, че те са най-святите и чистите. Но Истината на Бога ще ти потвърди, че за колкото по-чист и свят смяташ себе си, толкова повече си затънал в измамата на греха.

Преди две хилядолетия Исус утвърди и пречисти през ситото на Собствените Си изпитни Своите апостоли. И на тях възложи отговорността да проповядват Словото Му с онази чистота, с която го говореше Той. Ако има дума, която напълно да обясни чистотата и величието на Ранната Христова Църква, то тази дума е превъзходството. Искам много добре да запомниш тази дума, защото в духа на разбирането, което сега ще получиш, напълно ще разбереш каква е Завесата на Христос.

Когато заявиш за нещо, че е превъзходно, тогава ти го поставяш в позиции над всички други неща. Защото добрите неща непременно имат благоволение от Бога и то е свързано с техния възход. А възход ще рече път на слава и победа.

Път нагоре!

Защото едно е да ходиш, а съвсем друго - да възходиш. Възхождането става тогава, когато сменяш едно ниво с друго, по-високо от него. А сега помисли, че аз все още говоря само за "възход".

Какво ли ще се случи, когато на този възход се постави още по-силно ударение, което да подчертае, че той е далече по-горе? Какво ще се случи, когато възходните неща станат превъзходни?

Ще се случи това, че те могат да свидетелстват само за Бога. И далеч да бъде от теб да наричаш нещата на човешкия живот, били те ядене или пиене, като превъзходни. Защото това ще е равносилно на примера да постелиш бял чаршаф на свиня в кочина. Защото, когато дълбоко докоснат от Святия Дух в сърцето си, Апостол Петър пишеше съборното си послание до църквите, той употреби святата дума **“превъзходство”**, като каза:

“Вие, обаче, сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде, които Бог придоби, за да възвестява превъзходствата на Този, Който ви призова от тъмнината в Своята чудесна Светлина...”⁵

Виждаш ли, скъпи ми приятелю, че Сам Отец се удовлетва да възвестява превъзходния Си Син? Виждаш ли също, кои Отец е избрал като свидетели на това превъзходство?

Защото апостолът ти казва, че това сме ние и ни нарича **“избран род, царско свещенство, свят народ”**. И какво друго да търсим, освен онова свидетелство на Божия слуга, който в Дух и Истина заявява:

“Копнейте за по-големите дарби; а при все това аз ви показвам един превъзходен път...”⁶

и още:

“А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия...”⁷

Сам виждаш и се убеждаваш, че Апостол Павел употребяваше святата дума само, за да отличи Спасителя Христос от всичко друго, което е загуба и измет. Именно това беше превъзходният път, за който говореше Павел. И ако аз правя толкова дълго въведение преди самото видение със Завесата на Христос, то е, понеже никой не би могъл да мине през тази Завеса, ако няма в сърцето си белезите на своето богоизбиране. Защото Отец избра човеци, които нарече **“избран род, царско свещенство, свят народ”**. И

⁵ (I Петрово 2:9)

⁶ (I Коринтяни 12:31)

⁷ (Филипяни 3:8)

човек трябва да е твърде късоглед или природно глупав, за да не види възходящата градация в Божия Избор. Тя започва с избрания род, понеже всички ние, когато повярваме в Исус, се новораждаме. Но Божият Избор продължава с царското свещенство.

Какво е това царско свещенство?

Не е ли призванието от Отца именно към онзи избран род преди него?

Защото в Стария Завет Бог Си избра племе, на което повери свещенството и това бяха левитите. Но в Новия Завет това племе са всички, които са отворили сърцата си за вяра в Господ Исус Христос. Ние сме новозаветните левити и на нас Отец е поверил царското свещенство. Защото именно чрез това царско свещенство ще се утвърди и яви на земята и Святият народ на Отца.

А сега помисли още веднъж върху всичко, което ти говоря. И ми кажи искрено, според както го е регистрирало сърцето ти:

Днес свещенство ли има в Църквата или свещеник?

Понеже има огромна разлика от свещенство до свещеник. Свещеникът е един, а свещенството - всички. И стихът от Апостол Петър не ти говори за "избран род, тук-таме свещеници и свят народ", но **"избран род, царско свещенство, свят народ"**. Отец иска царско свещенство, а Църквата стигна дотам, че направи едни да живеят като царе, а други да се изживяват като свещеници.

Не е ли грозно това? Не е ли измама? Не е ли пълно доказателство, че мнозина стоят под завесата на плътта, за да си създават един извратен религиозен модел на принципа "свещеник - слушатели", тъй щото в главата на такъв свещеник символ-веруюто отдавна не е "В Името на Отца", но "Вимето на овца"?

А такъв, който е хванал здраво да дои овците за себе си и собственото си обогатяване и благополучие, никога не е преминавал през Завесата на Христос и не може никак да пасне на стиха **"избран род, царско свещенство, свят народ"**. Такъв няма за пример Святото служение на Исус да направи всички **"царско свещенство"**, но предпочита да изтъква себе си, като свещеник на енорията си, та да допълни мярката на бащите си.

В тази глава аз ще говоря за Завесата на Христос. За Завесата, през Която могат да преминат само онези, които имат Любовта на Отца и всякога желаят да Му представят **“царското свещенство”**, което Словото Божие казва, че са вярващите в Исус.

Ето видението, което Господ разкри пред очите ми:

Аз се намирах на някакво място, което не можех да различа добре, понеже беше нощ. Цялото небе беше осеяно с хиляди звезди, които спокойно блещукаха на тъмния свод. И изведнъж, от самия център на небесния кръг се появи светла звезда, която започна да се движи и видимо се увеличаваше, понеже се приближаваше към земята. Твърде скоро аз забелязах, че това не бе звезда, а огромна Светла Завеса, чиито краища бяха като вълни, подхващани от нежен вятър. Тази Завеса дотолкова приближи земята, щото планините и хълмовете просияха от нея, като в слънчев ден. Така, когато приближи самата земя, Завесата се изправи и застана така, сякаш, че краищата ѝ се държаха прикрепени към Небесна врата. И тогава една светла ръка се показа в средата на Завесата и леко я дръпна, а само след миг пред очите ми се появи Господ Исус. Като Го видях аз паднах и коленичих пред Него. А Той се приближи до мен, като каза:

“Изправи се, за да ти покажа Моята Завеса. Понеже Волята на Отца Ми е всички да преминете през нея...”

След думите на Исус аз се изправих, а Господ, като протегна светлата Си ръка към мен, ме хвана и тръгна към Завесата. Никога не бях виждал моя Спасител в такава категорична белота и Светлина. Самите Му ръце бяха така бели и нежни, както са бели цветовете на току-що разцъфнала лилия. Дори аз самият вътрешно трепнах, когато Той хвана ръката ми, понеже си помислих, че ще оскверня Святостта Му. Но ето, че двамата се приближихме до Завесата и тогава аз забелязах поразителни подробности. Очите ми виждаха едно вътрешно вълнение в самата Завеса, което никак не преставаше, но грабваше погледа и го пленяваше с цялата си сила. Аз виждах стотици и хиляди стихове от Стария Завет, написани като от злато, което гореше като огнено и докато се опитвах да ги прочета, те изчезваха, а на тяхно място, като във филмова лента се появяваше Исус в различни

мигове от Живота Си на земята. А аз, докато се опитвах да съзря Исус в Завесата, Го губех от погледа си и пред мен отново се появяваха старозаветните стихове, написани от злато, което пламтеше. Тогава, съвсем тихо, като в просъница попитах Исус:

“Господи, какво е това чудо, което виждам в Твоята Завеса? Стиховете и Животът Ти преливат така неусетно, щото докато кажа, че виждам стих, то вече е Живот, а докато видя, че е Живот, то е станало стих...”

Исус се усмихна и ме погледна. А после каза:

“Това е Моята Завеса, през Която преминах като Първосвещеник, за да ви дам Новия и Живия Път...”

Докато чувах думите на Господ, аз вече бях разбрал, че в това видение Исус ми дава да разбере и проумея стиховете от “Евреи 10:19-20”. Тогава отново попитах Господа:

“Исусе! Значи ли това, че тази Завеса е Твоята Плът?”

“Точно така, момчето Ми! Тази Завеса е Моята Плът! Но тук ти я виждаш по онзи начин, който е най-угоден пред очите на Отца Ми!”

“Как да разбирам това виждане, Господи? Понеже съм в недоумение да гледам едновременно Теб, а след това - Завесата...”

Слушайки въпроса ми, Господ отново каза:

“Ако Аз ви открих Път през Завесата, сиреч, Плътта Ми, то не станах ли Човешкият Син, за да се сбъдне писаното:

“И Словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме Славата Му, Слава като на Единородния от Отца, пълно с Благодат и Истина...”⁸

Ако Словото стана Плът, то чудно ли ти е, че и Плътта става Слово?”

“Исусе! Каквото и да ми кажеш, никак няма да ме учуди, защото Ти Си Господ на чудесата. Аз вярвам, че Словото стана Плът, понеже Ти дойде да изживееш и изявиш всичкото старозаветно слово, изговорено от устните на Отца. Но аз също така вярвам, че Плътта стана Слово, понеже Твоят Живот се превърна в Евангелие, което спасява всичките човеци...”

⁸ (Йоан 1:14)

“Сега разбираш ли защо стиховете от Завесата се превръщат в Живот, а Животът се превръща в стихове?”

“Да, Господи! Сега разбирам, че пред очите ми Ти разкриваш дълбоките думи, които Апостолът Ти написа в “Послание към Евреите”:

“А понеже Христос дойде като Първосвещеник на бъдещите добрини, Той влезе през по-голямата и по-съвършена скиния, не с ръка направена, сиреч, не от настоящето творение...” (Евреи 9:11)

Тогава Господ отново ми каза:

“Предай на всички, че Аз ги чакам тук, за да ги поведя през Новия и Живия Път, Който откривам през Завесата. Предай на тези, които искат да имат силен и благословен живот за Царя, че има само един начин да дойдат при Завесата. И той е, като позволят на Словото Ми да стане вътре в тях Моя Плът, тъй щото и Плътта Ми отново да стане Слово. Понеже тази е великата тайна на Христовата Завеса. Тайна, която гласи, че новият и Живият Път на Божиите свещеници иде тогава, когато Словото Божие стане Божия Плът и Плътта Божия стане Божие Слово!”

“А как, Господи мой, Словото Божие се превръща в Божия Плът...”

Исус явно, че очакваше въпроса ми. Защото дръпна ръката ми и двамата с Него се приближихме до Завесата. И тогава ми каза:

“Влез сега с Мен през Завесата. Защото ще ти дам да изпиташ действието ѝ, като те заведе на “Книгата на пророк Исая”...”

Така, с трепетно вълнение аз последвах Господа и влязох през Завесата. В следващия миг пред очите на сърцето ми просия ослепяваща Небесна Светлина, която нахлу като водопад през мене, тъй щото за миг излязох от контрол и не знаех какво става. Но ето, че дочух от Небето величествен Глас, който наподобяваше шуменето на водопад. А Гласът казваше:

“Сине човешки! Напиши думите Ми за свидетелство на идните поколения човеци. Защото в тяхното време ще явя онова, което съм намислил...”

Гласът за миг спря, сякаш за да се опомня, че това бе Небесният Отец. А след това дочух отново Всевишният да говори, като казваше:

“Той бе презрян и отхвърлен от човеците. Човек на скърби и навикнал на печал; и, както човек, от когото отвръщат хората лице, презрян бе, и за нищо Го не счетохме. Той наистина понесе печалта ни, и със скърбите ни се натовари; а ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога, и наскърбен. Но Той биде наранен поради нашите престъпления, бит биде поради нашите беззакония; на Него дойде наказанието докарващо нашия мир, и с Неговите рани ние се изцелихме...”⁹

Само след миг аз видях как Лицето на моя Господ се промени, а след това и дрехата Му. И тогава се намерих заедно с Него на сред площада на Синедриона. Гледах на Господ и виждах тънки бразди от кръв, които се стичаха по Лицето Му. Виждах дрехата Му, по която личаха пресните белези от бичуването. Опитвах се да Го задържа и опазя от освирепели хора, които се приближаваха в самото видение, сякаш бях забравил, че Исус ми показва как действа Словото на Отца. Но не успях да сторя нищо, понеже злите човеци във видението не ме виждаха. Те плюеха и биеха моя Господ, а аз се чувствах така, сякаш че щях да умра. Защото, дълбоко в духа си, изпитвах болката на Господ и знаех, че Той ми дава да я изпитам, за да съучаствам в Неговите страдания. Само след миг видението се прекрати и аз и Исус отново бяхме в Светлината на Завесата. И тогава Той ме попита:

“Усети ли бичуването, плесниците, хрчките, злобата и яростта?”

“Да, Исусе! Усетих ги! Сякаш, че биеха мен, а не Теб...”

Исус се усмихна и погали главата ми. А после каза:

“Ето, че Словото Ми оживя вътре в теб. И сега разбираш ли, че всеки, който Ме следва, ще има в живота си белезите на Моето Слово? И Моите винаги ще бъдат гонени, плюти и презирани.

Затова знай, че когато Словото става Плът, тогава се кръщавате да участвате в Моите страдания и след тях в Славата. А когато Сам Отец Ми, Който налага изпитните в живота ви, ви намери проверени и одобрени, то тогава Плътта отново става Слово, защото

⁹ (Исайя 53:3-5)

върху сърцата ви слиза Небесното Помазание, нужно за вашето свещенство пред Бога. Ето такава е Завесата, през която искам да преминете. Защото след нея ви чака Новият и Живият Път, сиреч, общението с живите символи на Завета, без които никой няма да наследи Вечен Живот. А сега влез след Мен, за да ти покажа самите символи на Завета Си. Защото всеки от тях е поръсен със Святата Кръв на Агнеца...”

След последните Си думи Господ разтвори Завесата и двамата с Него влязохме в Божието Светилище сред символите на Христовия Завет.

3. ЗЛАТНАТА КАДИЛНИЦА НА ЗАВЕТА

Братко мой! Започваш ли вече да разбираш истинското значение на думата **“превъзходен”**? Започваш ли да разбираш, че **“царско свещенство”** ще рече “свещенство в служба на Царя”?

За съжаление най-прекрасните думи на Библията днес са изметени от тщеславието в ъгъла на човешката себеправедност. Защото извратеното тщеславно мнозинство, като изостави Святостта на Отца, изцяло се впрегна да упражнява титлите на светския дух. За да се появят на мода мерзости като “доктор по...”, “професор по...”, “магистър на хум. науки”, “бакалавър”, “ст. н. с.” и прочие.

И ако за света тези титли бяха естествени, то кой им отвори врати в Храма на Живия Бог? Кой се поруга с Духа на мъдрост и на откровение и въздигна в Тялото Христово раковото образувание наречено “теология” и още един куп тумори, като “херменевтика, есхатология, омилетика, екзегетика”? Къде остана **“царското свещенство”**? Къде останаха онези будни и зрящи, ревностни и огнени християни, които като отворят библиите си на първата страница да видят, че там не пише “докторат”, “атестат”, “доклад”, “доктрина”, но **“Свещено Писание”**?

Аз ревнувам твърде силно за Бога, понеже Той е Баща ми. А колкото до тези, които кажат:

“Защо се правиш на важен? Че Той е и наш баща...”

То на такива бих им казал точните думи на Исус:

“Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение. Вие сте от баща дявола, и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща. А понеже Аз говоря истината, вие не Ме вярвате. Кой от вас Ме обвинява в грях? Но ако говоря истина, защо не Ме вярвате? Който е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога...” ¹⁰

¹⁰ (Йоан 8:43-47)

Който е от Бога, той непременно ще слуша и ще изпълни Божиите думи. И в устата му няма да се намерят мръсните титли на света, с които дяволът поощрява поклонниците си. Защото, ако има отстъпление от Божиите думи и символи, то е, понеже много църкви станаха тщеславни и прегърнаха света. И думата "свещеник" и "свещенство" станаха за мнозина обидни или равносилни на религиозност. Затова пък колко добре се дъвчат зад зъбите светските термини, които бързо пълнят портфейлите със зелени сребърници...

Аз не смятам да отделям много място на всичко това, за което ти говоря в началото на тази глава. Но причината да започвам така е тази, че първият символ на Завета, който Господ Исус ми показва във видение, беше златната кадилница. А тази кадилница е непосилна за хора с нечисти устни и долни помисли.

Нека сега ти разкрия какво видях. В мига, когато Господ отвори Завесата и двамата с Него преминахме в Пресвятото място, очите ми зърнаха златна кадилница, от която се издигаше дим към Небето. Цялото пространство беше изпълнено от благоуханието, което се носеше от запаленият тамян. Тогава Господ ми каза:

"Първото дело, което водените от Духа Ми трябва да правят, когато възлязат на Новия и Живия Път през Завесата, е да кадят тамян пред олтарите на Отца. Не всякакъв тамян и не с всякаква кадилница. Но Моят Тамян с Моята Златна Кадилница..."

"Как да Те разбирам, Господи?" - попитах аз. А Исус каза:

"Разбирай Ме така, че повече от всякога Отец Ми иска служители в Дух и Истина. Защото да си поклонник на Отца ще рече да си заслужил достъпа при Него, и там, в Присъствието Му да се покланяш на Святостта Му. Виж тогава, момчето Ми, каква беше Волята на Отец Ми с някогашната служба в скинията, за да разбереш смисъла на тази златна кадилница..."

Докато Исус ми говореше в ума ми вече бяха изплували точните думи, които Отец говореше на пророка Си Моисей:

"Тоя олтар да туриш пред завесата, която е пред ковчега с плочите на свидетелството срещу умилостивилището, което е над

плочите на свидетелството, гдето ще се срещам с тебе. И всяка заран Аарон нека кади над него благовонен тамян; когато приготвя светилата нека кади с него. И когато запали Аарон светилата вечер, нека кади с тоя тамян; това ще бъде вечно кадене пред Господа във всичките ви поколения...”¹¹

Едва бях прочел думите, а Господ продължи да ми говори, като казваше:

“Виждаш ли каква беше длъжността на Аарон? Виждаш ли, че той изпълняваше изричната Воля на Отца, свързана с каденето?”

Понеже Отец Ми каза на Аарон, че това ще е вечно кадене във всичките поколения. Когато Отец Ми казва за нещо, че е вечно, то наистина е вечно. Друг е въпросът, че под завесата на плътта човеците са преходни, та да разберат думите на Отца Ми в Дух и Истина. Затова виж, че Аарон кади с тамян заран, когато приготвя светилата и вечер, когато запалва светилата.

Как мислиш? Имам ли аз днес нужда от свещеници, които заран да приготвят светилата, а вечер да ги запалват? Трябва ли Моите свещеници, докато приготвят светилата, да кадят благовонен тамян?”

“Да, Исусе! Защото Словото Ти е Дух. И аз вярвам, че духовният прочит, който Отец иска да имаме, е именно този, че Той желае да види в църквите онова здраво небесно поколение, за което Апостол Павел писа в “Посланието към Филипяните”:

“Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет; защото Бог е, Който според благоволения Си действа във вас и да желаете това и да го изработвате. Вършете всичко без роптание и без препиране, за да бъдете безукорни и незлобиви, непорочни Божии чеда всред опако и извратено поколение, между които блестите като светила на света, като явявате Словото на Живота; за да имам с какво да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал

¹¹ (Изход 30:6-8)

напрасно, нито съм се трудил напрасно. Но макар, че се принасям аз като възлияние върху жертвата и служението на вашата вяра, радвам се и с всички вас се радвам...”¹²

Ето, Господи, че именно тук се говори за светила, които Павел е приготвял пред Лицето на Отца, понеже е утвърждавал Божиите деца да явяват на езичниците Словото на Живота...”

“Виж тогава и другото, което пропусна да Ми кажеш. Виж как Апостолът Ми говори на вярващите, че се е принасял като възлияние върху жертвата и служението на тяхната вяра... Можеш ли да си представиш какво е някой да се принесе като възлияние върху жертвата на вярата?”

“Исусе! Ако вярата е истинска, тя е пълна с Огъня на Святия Дух. И тогава жертвата на вярата е жертва с Огън. Ето защо вярвам, че когато Павел се е принасял като възлияние, той всъщност е горял от Огъня на вярата, която е разпалил в мнозината...”

“А в тази Моя Златна Кадилница няма ли също така разпален Огън? И когато Господ твоят Бог сипе в нея тамян, няма ли дим от тамяна да се възнесе пред Лицето на Отца?”

“Да, Исусе! Ще се възнесе...”

“Виж тогава какво се случва, когато Господ твоят Бог взима Книгата с печатите от Седящия на Престола. Защото така ще ти стане ясно какъв тамян за вечно кадене е имал предвид Небесният Ти Отец...”

Стихът вече беше пред очите ми и аз прочетох съвършено точните думи:

“И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесетте и четири старци паднаха пред Агнето, като всеки държеше арфа и златни чаши пълни с тамян, които са молитвите на светиите...”¹³

Едва прочел думите на “Откровението” аз отново слушах Исус, Който ми говореше, като казваше:

“Златната кадилница с тамян е първият от живите символи на Завета Ми. И онзи, който иска да приготви на Господа безукорни и

¹² (Филипяни 2:12-17)

¹³ (Откровение 5:8)

непорочни светила, за да Ми бъдат царско свещенство, непременно трябва да кади тамян сутрин и вечер. Защото да кадите с тамян ще рече да отправяте постоянни молитвени приноси пред Бога и Отца, заредени с Огъня на Святия Дух! Сутрин - защото така ще пригответе праведни сърца, за които Пътят е като виделото при разсъмване! Вечер - защото така ще съхраните Завета Ми във времето на най-големия мрак и невежество!

И нека никой не смята, че в Небето ще влязат думи от нечисти устни, свикнали с цялата мерзост и беззаконие на света. Понеже тамянът се издига към Небето, когато гори от Божия Огън. И вашите молитви ще се издигнат пред Лицето на Отца, когато Святия Дух ги потвърди с Огъня Си.

Колкото до нечисти устни, в които можеш да намериш мерзостта, дошла от конференциите на Вавилон и доктрините на просперитета, то и техният тамян непременно ще гори. Но не с Моя Огън и не в Моето Светилище! Защото, за да казва Словото Ми, че всичките народи бяха измамани от чародеянията на Вавилон, то е, понеже много чужд тамян е бил изгорен от чужд огън. А сега нека те заведе във възможно най-важния символ на Завета Ми..."

4. КОВЧЕГЪТ НА ЗАВЕТА

Искам да знаеш, скъпи ми приятелю, че Господ наистина е превъзходно велик. И аз ще те помоля, като брат в Христа да започнеш да пазиш ревниво в сърцето си всички прекрасни думи, които можеш да отправиш към Небесния Цар, като плод на твоите искрени устни. Защото днес е време, когато искреността и честността се губят от сърцата на хората. Ние няма с какво да впечатлим Господа, понеже очите Му са видели много повече от нашите очи. Ние не можем нито да Му притурим, нито да Му отнемем. Но има нещо в нас, което радва Сърцето на Отца. Имаше нещо в сърцето на Давид което караше Създателят на земните и небесните краища да приклонява ухото Си към Давидовите устни. Имаше в Божия помазаник онази искреност и отдаденост на Вечният Йеова, на които свидетелстват свършените думи на псалома:

“Господи, викам към Тебе; побързай да дойдеш при мене; послушай гласа ми, когато викам към Тебе. Молитвата ми нека възлезе пред Тебе като тамян; повдигането на ръцете ми нека бъде като вечерна жертва. Господи, постави стража на устата ми, пази вратата на устните ми. Да не наклониш сърцето ми към какво да е лошо нещо, та да върша нечестиви дела с човеци, които беззаконстват; и не ме оставяй да ям от вкусните им ястия. Нека ме удари праведният; това ще ми бъде благост; и нека ме изобличава; това ще бъде миро на главата ми; главата ми нека се не откаже от него; защото още и сред злобата им аз ще се моля...”¹⁴

Така и ние, братко мой, всред злобата и мерзостта на нечестиви човеци, които беззаконстват, ще трябва да извървим пътя до Светилището. Няма значение, че ще бъдем поругани и охулени. Няма значение, че ще бъдем странни и крайни в очите на опаките и извратените. Иначе не би могло да бъде. Защото когато тръгнеш към Пресвятото Място и поискаш златната кадилница на Бога да бъде дял на устните ти, то непременно ще платиш и нужната цена.

¹⁴ (Псалом 141:1-5)

Преди хиляди години един мъж получил призвание и видение от Бога. Понеже бил покорен и със смирено сърце, той се посветил да извърши всичко, което му било заповядано. Самата заповед на Бога спрямо този човек била странна и нейното изпълнение донесло в живота на Божия праведник хули и присмехулства. Този Божий човек бил Ной. На него се паднала великата отговорност да построи ковчег от гоферово дърво и да прибере в него семейството си и по двойка от мъжко и женско на всички животни по земята. Никой от съвременниците на Ной дори не предполагал, че този мъж слуша Божия Глас. Всички били дотолкова уверени под завесата на плътските си помисли, щото дори не забелязали първите капки от потопа на земята.

Ето тук искам да спреш и дълбоко да размислиш над вече казаното. Защото завесата на плътта е коварна именно с това, че тя спира капките на дъжда. И нейното коварство става още по-голямо, понеже създава чувство за фалшива сигурност и комфорт. Когато във видението Господ Исус ми показа Ковчега на Своя Завет, аз бях докоснат от Светия Дух да направя паралел именно с ковчега на Ной. Понеже Сам Господ Исус заяви в Евангелията съдбоносните Си думи (които малцина разбират, а още по-малко изпълняват по Дух). Думи, които гласят:

“И както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син. Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчега, и не усетиха, докато дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син...”¹⁵

Забелязваш ли глагола, който нашият Господ е употребил в предупреждението Си? Проумяваш ли защо Исус каза, че онези преди потопа ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха и ... не усетиха?

Става дума за усет, за нужната духовна чувствителност, която ще те накара да реагираш.

Но кой ти реагира от дъжда, когато стои под плътна завеса? И могат ли онези, които стоят под завесата на плътта, да усетят последното освежаване от Божия Свят Дух преди пришествието?

¹⁵ (Матей 24:37-39)

Отговорът е във видението, което Господ показа пред очите ми, за да разбера защо днес само малцина искат да влязат в Ковчега на Завета. Аз виждах едно мрачно и навъсено небе, покрито с тежки гръмотевични облаци. По самата земя бяха издигнати огромни черни завеси и под тях беше пълно с хора. Тези хора живееха така, сякаш че утре ще умрат. Те седяха на огромни трапези, отрупани с всевъзможни ястия и напитки. Самата гледка на нещата беше такава, щото човеците в пълна степен си организираха шумни пиршества и банкети. Имаше стотици булки и младоженци. А огромната суматоха се допълваше от разнообразна музика, която допълнително повдигаше градус на хорското настроение. Изобщо, ако можеш да си представиш цялата земя, покрита от черни завеси и стотици милиони човеци, стоящи под завесите и заети с ядене, пиене и постоянно пируване. Аз все още не виждах моя Господ, но знаех, че Той непременно ще ми се изяви отнякъде. И ето, че подбуден от Святия Дух аз забелязах Исус, стоящ на висок хълм. Господ стоеше пред разтворен златен ковчег и беше протегнал ръцете Си към човеците под черните завеси. Но те не Го забелязваха и все така си пируваха. Тогава от Небето започнаха да падат дъждовни капки, които се усилваха, така щото видимо се разбираше, че е завалял дъжд. А сред черните завеси се случиха някои знамения. Защото човеците под тях, със смях и кикотене започнаха да изхвърлят отсрещо общенията си отделни хора, понеже ги считаха за умрели. А изхвърлените човеци вече стояха вън от властта на черните завеси. Така капките на силния дъжд, който се стичаше от Небето, докосваха лицата им и ги правеха да светят. А човеците се изправяха и вече виждаха протегнатите ръце на Спасителя Христос. Така те се изкачваха на хълма и влизаха в самия златен ковчег на Господа. Това знамение се повтори неколkokратно, сякаш за да затвърди в сърцето ми убеждението, че наистина попадащите в ковчега на Исус веднъж вече бяха считани за мъртви от човеците под плътските завеси. Другото, което забелязах, бе това, че силният дъжд от Небето не доведе до наводнение, понеже водите от дъжда се събираха над самите черни завеси, но не и под тях. Сякаш, че някаква невидима ръка задържаше водите на дъжда отгоре, тъй че под самите завеси да си остава напълно сухо. И докато все още не

разбирах напълно видението от Бога, до мен се приближи Господ Исус, като ми каза:

“Забеляваш ли, че миг преди свършека Господ твоя Бог стои на Хълма Си? И като е отворил Ковчега на Завета Си, протяга ръце към всички, които искат да наследят Вечен Живот...”

“Да, Исусе! Забелязах това. Но видях и друго, а именно, че болшинството от човеците предпочитат да стоят под черните завеси и там да ядат, да пият и да се веселят...”

“А направи ли ти впечатление, че от Небето заваля силен дъжд и след това човеците под завесите започнаха да изхвърлят отделни хора, които считаха за мъртви?”

“И това забелязах, Господи. Въпреки, че не мога напълно да го разбера. Освен това видях, че капките на дъжда докоснаха лицата на тези мъртви и те се изправиха и дойдоха при Теб на хълма, като влязоха в Ковчега на Завета. Другото, което ме впечатли, беше това, че Небесният дъжд не намокри земята, а водите му останаха над черните завеси...”

“Разбираш ли тогава, че именно такава е последната картина преди Моето Пришествие? Защото Небесният дъжд е последното изливане на Святия Дух, а пък мъртвите, които бяха изхвърлени от обществата на плътските, са в пълна степен човеци, които са умрели за света и земното и искат Аз да бъда Вечният им дял...”

“А как, Исусе, да разбера това, че водите на Святия Дух не слязоха на земята, но останаха над черните завеси?”

“Разбирай го така, че Святия Дух не е земен дух, който да свидетелства за земното, но Дух от Светлите селения на Отца, Който е изпратен да даде Живот и Светлина на онези, които искат и пребъдват в небесните места. Понеже да тръгнат ли живите води на Духа Ми сред банкетите и сред пиршествата на Содом и Египет? Да докосват ли живите води на Духа Ми нозе, които тичат във всяка пропаст на нечестие? Не разбираш ли, че Святия Дух е Духът, Който изявява Святостта на Отца Ми?

Ако някой се стреми към тази Святост, той непременно ще излезе въвн от властта на черните завеси и там непременно ще го

покрият капките на късния дъжд. Понеже никой не може да дойде в Ковчег на Завета Ми, ако не е умрял за света и земното. Но когато умре, когато стане странен и неудобен за поклонниците на светския дух, когато откаже да яде и пие от измамливо вкусните ястия на дявола, тогава такъв непременно се обявява за мъртъв и се изхвърля във властта на черната завеса..."

Думите на Исус ме накараха да разбера, че понятието **"смърт"** не е еднозначно. Нещо повече - аз разбрах, че само със смърт се влиза в Ковчег на Завета. И тогава отново попитах Господа:

"Исусе, а как да разбера този висок хълм, на който Ти Си се качил? Как да разбера това, че докоснатите от капките на дъжда, побързаха да се възкачат при Тебе на хълма, за да влязат в Ковчег на Завета?"

"Разбирай го така, че ако някой е Авраамов син, той ще върши Авраамовите дела. Защото височината, на която до самия край ще стои Ковчегът на Завета, е Хълмът Мория. На този Хълм Аз ще събера всички чедра на Авраам, които са принесли пред Лицето на Отца собствените си сърца. Понеже такива в Дух и Истина са изпълнили цялото Ми учение. Учение, с което се разкрих пред вас като Възкресението и Живота. И ако някой иска да Ме познае като Господ, той трябва и да приеме, че Аз първо съм Възкресението, и чак след това - Животът..."

Докато Исус ми говореше думите Си в сърцето ми изплуваха други Негови думи, в които Той казваше:

"Който намери живота си, ще го изгуби; и който изгуби живота си, заради Мене, ще го намери..."¹⁶

Видял самите ми помисли и стиховете в сърцето ми, Исус отново ми каза:

"Виждаш ли сега, момчето Ми, как думите Ми напълно се покриват от видението, което ти дадох. Понеже мнозина са намерили живота си под тези черни завеси на плътта. И за тях животът е предимно ядене и пиене, пиршества и оргии, сватби и банкети. Можеш ли да считаш, че си намерил живота си във всичко

¹⁶ (Матей 10:39)

това и едновременно да мислиш за Ковчега на Завета? Няма ли тази плътна черна завеса над помислите ти и желанията ти винаги да те държи като роб на собствените ти страсти и предразсъдъци? Ето затова всички, които пируват под черните си завеси, вече са изгубили Истинския Живот. Но онези, които са разбрали в каква суета ги е вкарвал грехът, са побързали да изгубят живота си, за да влязат в Завета Ми. Защото да влезеш в Завета Ми ще рече да преминеш по Новия и Живия Път, за да намериш Ковчега и да влезеш в него. И ако някога, в ковчега на Ной само осем души се избавиха от потопа, а всичко останало беше завлечено и умря, то нима мислиш, че положението днес ще е по-различно? Нима мислиш, че Господ твоя Бог е сбъркал, като е казал, че "...както бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син..." Кой би искал да умре, когато вижда как другите край него живеят? Кой би искал да предаде тялото си за жертва свята, чиста и богоугодна, когато вижда как мнозина край него предават тялото си на угояване и блудство? Нека ти кажа, момчето Ми, за да го запишеш и да го знаят всичките Ми братя и сестри:

Смърт се побеждава със смърт и живот се побеждава с живот!

Когато виждаш смъртта на този свят, смъртта на греха и суетата, смъртта на гордостта и превъзнасянето, то тогава ще победиш тази смърт с своята лична смърт. Или, с думите, които дадох на Апостола Си Павел, ще извършиш писаното:

"Мислете за горното, а не за земното; защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога. Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава. Затова умъртвете природните си части, които действат за земята: блудство, нечистота, страст, зла пощявка и сребролюбие, което е идолопоклонство; поради които иде Божия гняв върху рода на непокорните; в които и вие някога сте ходили, когато живеехте в тях. Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулени, срамотно говорене от устата си. Не се лъжете един друг, понеже сте съблекли вече стария човек с делата му, и сте се

облекли в новия, който се подновява в познание по образа на Този, Който го е създал...”¹⁷

Когато виждаш живота на греха и суетата, тогава го побеждавай с Живота, който е от Бога. Само така ще имаш свидетелството на Моята Завеса, и на Ковчега, в който си призван да влезеш. А сега нека ти покажа и плочите на Завета, понеже в тях се открива съвършеното благоволение на Моя Отец...”

След думите на Исус видението с Ковчега се прекрати, за да ми разкрие Сам Господ още по-дълбокото откровение с плочите на Завета.

¹⁷ (Колосяни 3:2-10)

5. ПЛОЧИТЕ НА ЗАВЕТА

Скъпи ми приятелю! Ако има гориво в човешкото сърце, което може да го направи свършено отдадено на Бога, то това гориво е ревността. Няма да крия от теб, че Господ Исус много пъти е запалвал в мен огнена ревност за чистотата и Святостта на Храма Му. И сега, когато Той започна да ми показва превъзходните неща на Своята Завеса, аз напълно разбрах и знамението, с което Отец беляза смъртта на Своя Син на Голготския кръст. Словото ни дава ясна представа, че тогава завесата на Храма се раздра през средата.

Едно от най-честите тълкувания, които ми бяха проповядвани през годините, бе това, че с този акт Отец прекратяваше богослужението по Закона, понеже то щеше да отстъпи на едно Свършено и Небесно служение по Благодат. Но днес, след пълнотата на виденията, в които бях потопен, аз разбрах и още едно послание. Посланието, че ние не можем да бъдем Храм на Святия Дух, ако не бъде раздрана завесата на плътта. Посланието, че завесата на плътта може да бъде раздрана само, когато съразпнем себе си с Исус, за да намерим Неговата Завеса, и да тръгнем по Новия и Живия Път.

Днес мнозина не просто не са раздрали завесите си. Нещо повече - те организират такива театрални постановки пред тях, щото за гледащите отстрани не остава друго, освен да кажат, че Господ има пръст в тяхното шоу. През годините Исус ме научи, че онова, което е недоизпълнено, никак не се брои. Защото думите на Спасителя към самарянката бяха:

“Жено, вярвай Ми, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте на Отца. Вие се покланяте на онова, което не знаете; ние се покланяме на онова, което знаем; защото спасението е от юдеите. Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отца с дух и истина; защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог е Дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят...”

18

¹⁸ (Йоан 4:21-24)

Виждаш ли, братко мой, че ти трябва да се покланяш на онова, което знаеш? А човек знае съвършено онези неща, които Отец му е разкрил в Дух и Истина. Кажи ми тогава - кой досега ти е разкривал тази Завеса на Господ Исус Христос? Кой досега ти е разкривал, че има живи символи на Христовия Завет, които те правят да ходиш по Неговия Път? Кой досега ти е разкривал, че Господ те чака да влезеш в Неговия Ковчег, като умреш за света и всичко, що е в света? И ако в Стария Завет самото богослужение се извършваше в скинията, която бе разделена от завеси, откриващи Святото и Пресвятото място, то няма ли в Новия Завет на Господ една превъзходна скиния, която не е от настоящото творение, но ни въвежда в бъдния век на Господното могъщество?

Да вярваш ли тогава, че най-угодното, което можеш да правиш пред Господа, е да ходиш на църковни събрания? Няма ли една по-съвършена Воля на Бога свързана със служението на царското свещенство? И ако някога най-святото и скъпото, което Израил имаше, бяха плочите на Завета, то няма ли днес най-святото и скъпото да са плочите на Христовия Завет?

Аз зная, че никой не ти е говорил за тези плочи и затова искам да отвориш сърцето си за богатството на Христовата премъдрост. Защото днес Исус иска плочите на Завета Си. Онези плочи, които напълно ще показват, че цялото дело върху тях е действие на Божиата ръка.

Като начало искам да ти припомня един много важен паралел, който се открива в тази тема. Някога, призван от Бог Йеова, пророк Моисей се изкачи на Синайската планина. И след четиридесетдневно общение в Святостта и Благостта на Бога той взе в ръцете си каменните скрижали, за да ги даде на Израил. Но когато слизаше към стана, очите му видяха нещо скверно и ужасно. Той беше видял как всички израилтяни се покланят на златно теле и играят около него. Никой от онези долу не желаеха Святостта на Отца. Никой от пеещите, скачащите и играещите не очакваше в смирение и молитва пратеникът на Отца. Никой нямаше нужда от тези плочи! Извратени в безумие човеците си бяха намерили нови богове. Помрачени в измамата си човеците смятаха, че точно това златно теле ги е

извело от Египетската земя. Тогава пророк Моисей просто строши плочите с Божиите заповеди...

Много често, размишлявайки над този факт аз си мислех, че това е една неразумна постъпка, миг на моментен гняв в пророка, за да се реши на такова дело. Но после размислих върху друго. После размислих и разбрах, че тези плочи бяха не човешко, но Божие дело. А Божиите дела могат да се строят само от Онзи, Който ги е извършил. Така разбрах, че не Моисей, но Сам Отец беше строшил плочите със заповедите. Понеже в Гнева Си Всевишният бе решил да унищожи Израил, а от Моисея да създаде нов велик народ.

Защо ти говоря всичко това?

И каква е неговата връзка с днешните реалности?

Именно такава, че Господ Исус е направил същото с плочите на Своя Нов Завет. Това не означава, че Заветът Му е престанал да действа, но че той не може да действа в места на идолопоклонство и запустение. Заветът на Исус действа само в Неговата превъзходна скиния и само в онези, които отидат да Му служат в Неговата Завеса!

Затова нека сега ти покажа видението, което Господ разкри на сърцето ми. Защото по Неговата Воля аз отново бях поставен в Пресвятото място, където Исус ми показа плочите на Своя Завет. И тогава ми каза:

“Виж тези плочи и знай, че те не са плочи от камък. Те са едни други плочи, каквито Отец Ми е заповядал за Святото Си място...”

Така погледнах в Господната скиния и там видях човеци в бели дрехи. Самите сърца на тези човеци бяха изпълнени от Святия Дух и наподобяваха гладки плочи. Всичко това ме изненада и учуди. И тогава попитах Исус:

“Господи, нима искаш да кажеш, че плочите на Твоя Завет са именно човеците, изпълнени от Святия Дух?”

А Исус ми каза:

“Те са не просто Моите плочи. Те са Моето писмо към човешкия род. Защото чрез тях Аз живея и ставам реален за мнозина. Затова си спомни какви думи ви остави Апостолът Ми Павел. Понеже той,

който всякога пребъдваше в Моята Завеса, познаваше и плочите на Моя Завет. Понеже сам той беше такава плоча...”

Няма защо да ти казвам, скъпи ми братко, че когато Исус ти говори, тогава падат всички люспи от очите ти. Затова стихът от посланието на Апостол Павел вече беше пред очите ми и аз го прочетох. А там се казваше:

“Вие сте нашето писмо, написано в сърцата ни, узнавано и прочитано от всичките човеци; и явявате се, че сте Христово писмо, произлязло чрез нашето служение, написано, не с мастило, но с Духа на живия Бог, не на плочи от камък, но на плочи от плът на сърцето. Такава увереност имаме спрямо Бога чрез Христа. Не че сме способни от само себе си да съдим за нещо като от нас си; но нашата способност е от Бога, Който ни направи способни като служители на един Нов Завет, не на буквата, но на Духа; защото буквата убива, а Духът оживотворява. Но, ако служението на онова, което докарва смърт, написано с букви, издълбани на камък, стана с такава слава, щото израилтяните не можеха да гледат Моисея в лице, поради блясъка на лицето му, който впрочем преминаваше, как не ще бъде служението на Духа с по-голяма слава?” ¹⁹

След като дълбочината на Павловите думи заля сърцето ми, Господ отново започна да ми говори, като казваше:

“Сега разбираш ли, че наистина всеки, който се явява Мое писмо, непременно е от Моите плочи, от плочите на Моя Завет. И далеч да бъде от Моите плочи да бъдат свидетели на нечестието и мерзостта на Вавилон. Далеч да бъде от Моите плочи да стоят сред общества, които се кланят на златни телета и се любят с духа на света. Те нямат наследство с Мен, защото не могат да издържат на изпитите на Отца Ми.

Днес е времето, когато идва най-съдбоносният изпит пред Църквата. Изпитът на Господните плочи. Нека ти покажа и него, за да бъдат утвърдени и опазени всичките Ми братя и сестри, които все още Ме любят и търсят Лицето Ми...”

¹⁹ (II Коринтяни 3:2-8)

В следващия миг пред очите на сърцето ми Исус разкри едно от най-разтърсващите видения, които някога бях получавал.

Аз виждах едно облачно небе, по което пробягваха светкавици. Под самото небе Господ ми показва огромна долина, където бяха струпани стотици хиляди човеци. Всички до един стояха, закрити от черна завеса и аз знаех, че това е завесата на плътта. Тогава Исус ме приближи в самото видение, за да видя, че сърцата на всички тези човеци бяха като плочи, върху които светеха Божии думи. И тогава попитах Исус:

“Господи, не е ли странно, че всички тези човеци са под черната завеса на плътта, а едновременно с това имат в сърцата си Твоите думи?”

“Не е странно, Стефане!” - ми отговори Исус и продължи:

“Понеже именно това е съдбоносният изпит, който искам да видиш. Защото в това последно време ще бъдат изпитани сърцата на всички християни. И Отец Ми е допуснал всеки да бъде изпитан чрез завесата на плътта. Затова гледай как ще се развият нещата в това видение...”

Отново се върнах към видението и тогава забелязах, как от склоновете на висок хълм към множествата се отправиха тръбачи, които засвириха с тръбите си. Звукът на тръбите бе пронизителен, така че сред множествата под черната завеса настъпи паника. Но въпреки паниката само малцина напуснаха властта на черната завеса и започнаха да се катерят нагоре, при самите Господни тръбачи. Колкото до останалите под черната завеса, те отново се успокоиха и сред самите тях се появиха златни идоли, на които множеството започна да се кланя и вика “Алелуя”. И тогава дойде същинското знамение. Защото небето над черната завеса се отвори, и оттам се показва Светла Ръка, която държеше Ковчег. Тази Ръка отвори Ковчег и извади от него Плочите на Завета. След това проехтя силен Глас, който казваше:

“Аз, Господ и Бог на Небето и земята, Изпълващият всичко във всички, издигам водените от Святото Ми Слово в Небесни места и отсъждам съдба на разорение и на погибел върху всички, които намразиха заповедите Ми.

Затова нека Слово се съедини със Слово, и Дух нека се съедини с Дух. Нека всички живи плочи на Христовия Завет се издигнат при плочите пред Моя Олтар. Нека всички замъртвели и осквернени плочи бъдат строшени пред идолите на заблудата..."

След думите на Отца стана така, че онези, които бяха напуснали властта на черната завеса, се издигнаха нагоре и Господ ги преведе през Своята Завеса. Колкото до останалите, то самото действие на Божия гняв беше такова, щото плочите в сърцата се строшаваха и мястото им моментално биваше заемано от демони, които долетяха от поднебесните места. Гледайки на всичко това аз напълно разбирах, че тези хора са обречени никога повече да не намерят Господа на Вечното Спасение. Така напълно разбрах и сериозното предупреждение от посланието на Апостол Павел:

"И затова Бог праща заблуда да действа между тях, за да повярват лъжа, та да бъдат осъдени всички, които не са повярвали истината, а са имали благоволение към неправдата..." ²⁰

И тогава Исус отново ми проговори, като каза:

"Кажете на Моите, че е останало много малко време. Толкова малко, щото да се огледат и видят дали стоят в Моя Завет. Защото ако някой не върви по Новия и Живия Път, който се открива през Моята Завеса, то такъв непременно препуска по стария път на лъжа и беззаконие. Такъв няма да види Моята кадилница и да стане молител по Волята на Отца Ми. Такъв няма да види Моя Ковчег, понеже е жив за света, а мъртъв за Небето. Такъв няма да разбере, че плочите на Завета са най-съвършеното дело на Господ в живота на човека. Такъв няма да види стомната с Небесната манна, нито пък ще разпознае пророците на Отца Ми, държащи в ръката си разцъфналия жезъл на Аарон.

Нека всеки побърза да се очисти и освети. Нека всеки разреде завесата на плътта, за да стане сърцето му Храм за Святостта на Отца Ми. Нека всеки Ме познае, като Завесата на Вечния Живот! Защото сегашното състояние на този свят си отива. И единственият

²⁰ (2 Солунци 2:11-12)

начин да преминете от властта на преходното във властта на Вечното е през Новия и Живия Път. Път не за земни царе и земни свещеници, но Път за царското свещенство. Път за ония, в които за последно Господ ще яви Силата Си, за да опази малкия Си жив остатък!

Който има ухо, нека Ме чуе и който има уста, нека проповядва тези Мои думи! Аз полагам Силата Господна в тази книга! Блажени всички, които се изпълнят с нея! Аз го изговорих, Аз го изрекох!”